

Białystok, 14 września 2022 r.

Komisja Habilitacyjna
powołana do przeprowadzenia postępowania
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
dr n. med. Katarzyny Siewko
z Kliniki Endokrynologii, Diabetologii i Chorób Wewnętrznych
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Senat
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

**Uzasadnienie uchwały w sprawie nadania
dr n. med. Katarzynie Siewko
stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne.**

Komisja w składzie:

- przewodniczący komisji: prof. dr hab. Jędrzej Antosiewicz
- sekretarz komisji: dr hab. Jarosław Daniluk
- recenzenci:
 - prof. dr hab. Lilianna Majkowska
 - prof. dr hab. Jolanta Słowikowska-Hilczer
 - prof. dr hab. Jadwiga Słowińska-Srzednicka
 - prof. dr hab. Elżbieta Bandurska-Stankiewicz
- członek komisji: dr hab. Marzena Wojewódzka

zapoznała się z nadesłanymi recenzjami oceniającymi dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr n. med. Katarzyny Siewko. Oceny wszystkich Recenzentów wskazują na dużą wartość przedstawionego dorobku naukowego oraz potwierdzają umiejętność samodzielnego planowania i prowadzenia badań naukowych Kandydatki. Pozytywnie opiniują

oni kandydaturę dr n. med. Katarzyny Siewko do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

Komisja ustaliła co następuje:

Dane biograficzne i informacje ogólne o Habilitantce

Dr n. med. Katarzyna Siewko w 1999 roku ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku (obecnie Uniwersytet Medyczny w Białymstoku) uzyskując tytuł lekarza. Po odbyciu stażu podyplomowego rozpoczęła specjalizację w ramach rezydentury w zakresie chorób wewnętrznych, którą w latach 2001-2006 odbyła w Klinice Endokrynologii, Diabetologii i Chorób Wewnętrznych Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Białymstoku. W tej samej Klinice została w 2006 roku zatrudniona na stanowisku asystenta, a następnie adiunkta, gdzie pracuje do chwili obecnej. W 2006 roku na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku dr n. med. Katarzyna Siewko uzyskała stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt. „Ocena wybranych immunologicznych i metabolicznych markerów wystąpienia cukrzycy autoimmunologicznej u krewnych I pierwszego stopnia osób chorych na cukrzycę typu 1” (promotor pracy doktorskiej prof. dr. hab. Małgorzata Szelachowska). W roku 2007 uzyskała tytuł specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych, następnie w roku 2012 z endokrynologii, w 2014 roku z diabetologii i w 2022 z medycyny nuklearnej. Od 2015 roku pełni funkcję konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie endokrynologii.

Habilitantka posiada certyfikat Polskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego do samodzielnego wykonywania badań USG w zakresie narządów mięszkowych i tkanek miękkich szyi (uzyskany w 2013 r.), a w 2016 roku zdała egzamin uprawniający do samodzielnej pracy z pacjentami na osobistych pompach insulinowych w ramach I edycji „Szkoły Pompowej” organizowanej przed Polskie Towarzystwo Diabetologiczne. Dodatkowo systematycznie zdaje egzaminy w dziedzinie ochrony radiologicznej pacjenta umożliwiające wykonywanie procedur z zakresu medycyny nuklearnej (2015 r., 2020 r.)

W 2012 roku zdobyła I nagrodę – Grant naukowy Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego za projekt pt.: „Ocena roli parametrów metabolicznych, immunologicznych, genetycznych i epigenetycznych oraz współistnienia innych chorób o podłożu autoimmunologicznym u osób ze świeżo rozpoznaną cukrzycą oraz u krewnych I stopnia osób z cukrzycą o podłożu autoimmunologicznym”.

Zainteresowania naukowe Habilitantki dotyczą poszukiwania czynników wpływających na rozwój chorób z autoagresji, w szczególności cukrzycy typu 1 oraz poszukiwania metod wczesnego ich wykrywania i leczenia. Kolejny szeroki obszar zainteresowań naukowych związany jest z wykonywaną praktyką lekarską – dotyczy nowotworu zróżnicowanego tarczycy, choroby Graves- Basedowa i jej ocznych powikłań, pozostałych zaburzeń funkcji gruczołu tarczowego oraz zaburzeń gospodarki węglowodanowej. Dodatkowo zaangażowanie naukowe dr Katarzyny Siewko obejmuje analiza molekularnych, metabolomicznych i genetycznych czynników odpowiedzialnych za patogenezę endokrynopatii, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń gospodarki wapniowo-fosforanowej oraz orbitopatii tarczycowej. W ramach tych zainteresowań nawiązana została w 2019 roku międzynarodowa współpraca z Centrum Metabolomiki i Bioanalizy (CEMBRIO), CEU Uniwersytetu w San Pablo w Madrycie (Hiszpania), która zaowocowała już pierwszą wspólną publikacją.

Wszystkie wymienione wyżej kierunki badawcze są udokumentowane licznymi publikacjami w recenzowanych czasopismach naukowych z odpowiednim współczynnikiem oddziaływania.

Ponadto Habilitantka brała czynny udział w 2 spotkaniach organizowanych przez Europejskie Towarzystwo Badań nad Cukrzycą (EASD) w Kownie na Litwie w 2005 roku i we Wrocławiu w 2006 roku. (2nd i 4th Minkowski Advanced Postgraduate Course in Clinical Diabetes)

Dodatkowo pełni funkcje redaktora „*guest editor*” specjalnego numeru czasopisma *Frontiers in Endocrinology* pt.: „Czynniki genomyczne, transkryptomyczne i proteomiczne jako potencjalne podłoże patogenetyczne endokrynopatii autoimmunizacyjnych”

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Dr n. med. Katarzyna Siewko pracę dydaktyczną rozpoczęła w 2017 roku w Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku w Klinice Endokrynologii, Diabetologii i Chorób Wewnętrznych. Od tego czasu prowadzi ćwiczenia, seminaria oraz wykłady z przedmiotów „choroby wewnętrzne – endokrynologia i diabetologia” na Wydziale Lekarskim z Oddziałem Stomatologii, ze studentami V i VI roku, w tym ze studentami anglojęzycznymi. Brała czynny udział, jako członek Jury, w studenckich konferencjach naukowych.

Dr Katarzyna Siewko była i jest kierownikiem specjalizacji w zakresie chorób wewnętrznych, jak również endokrynologii i diabetologii łącznie 10 lekarzy, a także jest

promotorem pomocniczym w 3 przewodach doktorskich. Wygłasza wykłady w ramach kursów, warsztatów i spotkań towarzystw endokrynologicznych i diabetologicznych.

Dodatkowo dr Katarzyna Siewko jest współautorem zaleceń Polskiego Towarzystwa Endokrynologicznego i Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego dotyczących badań przesiewowych w kierunku zaburzeń funkcji tarczycy w cukrzycy typu 1 i cukrzycy typu 2.

Od 2019 roku współpracuje z Centrum Metabolomiki i Bioanalizy (CEMBRIO), CEU Uniwersytetu w San Pablo w Hiszpanii.

Habilitantka jest współautorem 3 rozdziałów w książkach: „Definicja, kryteria rozpoznania i klasyfikacja cukrzycy. Kryteria wyrównania i badania laboratoryjne” w Endokrynologii Klinicznej pod redakcją Marka Bolanowskiego, rozdziału pt.: "Choroby towarzyszące cukrzycy. Cukrzyca i inne zaburzenia endokrynologiczne” w Diabetologii – kompendium pod redakcją Leszka Czupryniaka oraz rozdziału pt.: „Leczenie cukrzycy u osób z chorobą niedokrwienną serca” w książce Problemy kardiologiczne w cukrzycy pod redakcją Idy Kinalskiej i Danuty Pupek-Musialik.

Od 2015 roku pełni funkcję Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie endokrynologii. Obecnie jest również członkiem Wojewódzkiej Rady do spraw Potrzeb Zdrowotnych Województwa Podlaskiego, a w 2021 roku była członkiem projektu Wojewódzkiego Planu Transformacji dla Województwa Podlaskiego.

Dr Katarzyna Siewko była lub jest kierownikiem projektu i głównym badaczem 2 projektów finansowanych ze źródeł zewnętrznych: projektu w ramach konkursu ABM na niekomercyjne badania kliniczne w obszarze chorób cywilizacyjnych oraz w ramach konkursu MINIATURA-4, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki oraz współwykonawcą w 4 projektach: w ramach programu profilaktyka i leczenie chorób cywilizacyjnych” we współpracy z Centrum Onkologii– Instytutem im. Marii Skłodowskiej-Curie z Oddziałem w Gliwicach, w ogólnopolskim wielośrodkowym projekcie ustalania norm TSH i wolnych hormonów tarczycy u zdrowych kobiet ciężarnych w populacji polskiej, w projekcie Białystok Bariatric Surgery Study oraz w regionalnym programie operacyjnym województwa podlaskiego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Habilitantka jest członkiem Polskiego i Europejskiego Towarzystwa Endokrynologicznego, Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego oraz Europejskiego Towarzystwa Badań nad Cukrzycą. Była też członkiem Polskiego i Europejskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego.

Podsumowując, Recenzenci stwierdzili, iż dr n. med. Katarzyna Siewko jest doświadczonym dydaktykiem oraz ma znaczące doświadczenie organizatorskie. Aktywnie uczestniczy w pracach Uczelni, w której jest zatrudniona.

Działalność naukowa

Dorobek naukowy dr n. med. Katarzyny Siewko w chwili złożenia wniosku w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego obejmował 44 artykułów naukowych, w tym 4 wchodzące w skład osiągnięcia naukowego będącego podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. 20 oryginalnych pełnotekstowych prac naukowych ukazało się w czasopismach z listy JCR o łącznym współczynniku wpływu IF 59.916 (1940 pkt MNiSW) oraz 2 opisy przypadków o łącznym współczynniku wpływu IF 3.468 (140 pkt MNiSW). Natomiast 12 prac oryginalnych i 2 opisy przypadku opublikowano w czasopismach bez IF (265 pkt MNiSW). Wśród prac poglądowych, jedna ukazała się w czasopiśmie z listy JCR o współczynniku wpływu IF 1.208 (70 pkt MNiSW) oraz 6 wydano w czasopismach spoza tej listy (140 pkt MNiSW). Dorobek publikacyjny w czasopismach z listy JCR powstał po uzyskaniu przez Habilitantkę stopnia doktora.

Pani dr Katarzyna Siewko jest także współautorem 3 rozdziałów w podręcznikach krajowych.

Łączna punktacja dorobku Habilitantki wynosi: IF 66.502 (w tym 7.248 za cykl publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), 825 pkt. MNiSW zgodnie z listą z 2021 (w tym 340 za cykl publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), a liczba cytowań (bez autocytowań) wg WoS: 173 (indeks Hirscha 8).

Dr Katarzyna Siewko była lub jest głównym badaczem w 2 projektach: ABM/2021/3 oraz w projekcie NCN – MINIATURA 4 oraz współwykonawcą w 4 projektach:

- MILESTONE - w ramach programu profilaktyka i leczenie chorób cywilizacyjnych” we współpracy z Centrum Onkologii– Instytutem im. Marii Skłodowskiej-Curie z Oddziałem w Gliwicach
- w ogólnopolskim wielośrodkowym projekcie ustalania norm TSH i wolnych hormonów tarczycy u zdrowych kobiet ciężarnych w populacji polskiej
- w projekcie Białostok Bariatric Surgery Study (BBSS) (zgoda KB R-I-002/546/2015)
- w regionalnym programie operacyjnym województwa podlaskiego Imagene.Me (zgoda KB APK.002.427.2020) w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

Jest również współautorem zaleceń Polskiego Towarzystwa Endokrynologicznego i Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego dotyczących badań przesiewowych w kierunku zaburzeń funkcji tarczycy w cukrzycy typu 1 i cukrzycy typu 2 oraz od 2019 roku aktywnie współpracuje z Centrum Metabolomiki i Bioanalizy (CEMBRIO) Uniwersytetu w San Pablo w Madrycie.

Dr n. med. Katarzyna Siewko za swoją pracę naukową była kilkakrotnie nagradzana nagrodą naukową Rektora Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Recenzenci zgodnie podkreślili oryginalność, spójność oraz wysoką wartość naukową prowadzonej przez Habilitantkę działalności badawczej. Komisja stwierdza, że wszystkie nadesłane opinie potwierdzają wysoką wartość dorobku naukowego Kandydatki.

Ocena szczególnego osiągnięcia naukowego stanowiącego w rozumieniu art. 219, ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Na postępowanie habilitacyjne dr n. med. Katarzyny Siewko składa się cykl czterech tematycznie powiązanych publikacji pt. „Analiza wybranych czynników immunologicznych i biochemicznych u osób ze zwiększonym rodzinnym ryzykiem wystąpienia cukrzycy o podłożu autoimmunizacyjnym oraz noworozpoznaną cukrzycą typu 1 i LADA”. Prace zostały opublikowane w znaczących czasopismach: *Journal of Diabetes and its Complications* (2013, IF 1.925, MNiSW100 pkt.), *Endokrynologia Polska* (2014, IF 0.993, MNiSW 70 pkt.), *Polish Archives of Internal Medicine* (2015, IF 2.054, MNiSW 100 pkt.) oraz *BioMed Research International* (2019, IF 2.276, MNiSW 100 pkt.). We wszystkich publikacjach Habilitantka jest pierwszym autorem oraz autorem korespondencyjnym. Wszyscy recenzenci podkreślili, że na podstawie oświadczeń współautorów prac można uznać, że wkład Habilitantki w wykonaniu prac jest istotny i niepodważalny. Wszystkie prace stanowiące osiągnięcie naukowe zostały przypisane do dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu i zostały opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych.

W pierwszym artykule opublikowanym w *Journal of Diabetes and its Complications* (2013) Habilitantka przeanalizowała związek między glikemią na czczo, obecnością autoprzeciwciał skierowanych przeciwko antygenom wysp trzustkowych, pierwszą fazą wydzielania insuliny i insulinoopornością u krewnych pierwszego stopnia chorych na cukrzycę typu 1. Badanych zdrowych krewnych, podzieliła na dwie grupy: grupę z „wysoką-prawidłową” glikemią na czczo (≥ 88 mg/dl) i grupę z „niską-prawidłową” glikemią na czczo (< 88 /mg/dl). Uzyskane wyniki sugerowały, że biorąc pod uwagę możliwy wpływ wieku

i wskaźnika masy ciała na insulinowrażliwość, krewni pierwszego stopnia osób z cukrzycą typu 1 i "wysoką-prawidłową" glikemią na czczo mają mniejszą rezerwę komórek beta i mogą stopniowo tracić zdolność kompensowania oporności na insulinę i tym samym zdolność utrzymywania normoglikemii. Należy podkreślić, że badanie to było pierwszym badaniem potwierdzającym wpływ stężenia glikemii na czczo, będącej jeszcze w granicach normy, na ryzyko rozwoju cukrzycy typu 1.

W drugiej pracy opublikowanej w *Endokrynologii Polskiej* (2014) dr Katarzyna Siewko oceniała funkcję komórek beta oraz wskaźników insulinooporności w odniesieniu do występowania przeciwciał skierowanych przeciwko antygenom wysp trzustkowych u krewnych pierwszego stopnia chorych na cukrzycę typu 1 w porównaniu do zdrowych osób nieobciążonych chorobami z autoagresji w rodzinie. Wykazała, że krewni pierwszego stopnia, pomimo prawidłowej tolerancji glukozy, charakteryzują się zaburzeniami pierwszej fazy wydzielania insuliny oraz zmniejszoną wrażliwością na insulinę, co może prowadzić do podwyższonego ryzyka rozwoju cukrzycy typu 1 w przyszłości.

W trzeciej pracy dr Katarzyna Siewko przeanalizowała występowanie innych markerów autoagresji w grupie krewnych pierwszego stopnia chorych z cukrzycą typu 1 w porównaniu do zdrowych osób (*Polish Archives of Internal Medicine*, 2015). Porównała występowanie przeciwciał przeciwko 21-hydroksylazie (21-OH-Abs), przeciwciał przeciwko komórkom okładzinowym żołądka (GPC-Abs), przeciwciał przeciwko tyreoglobulinie (TG-Abs), przeciwciał przeciwko peroksydazie tarczycowej (TPO-Abs) i przeciwciał przeciwko receptorowi dla TSH (TSHR-Abs). Okazało się, że 93,5% krewnych z podgrupy z obecnością przeciwciał przeciwko antygenom wysp trzustkowych charakteryzowało się podwyższonym stężeniem co najmniej jednego innego przeciwciała. Istotnie wyższe były stężenia przeciwciał skierowanych przeciwko komórkom okładzinowym żołądka, przeciwko peroksydazie tarczycowej oraz przeciwko receptorowi dla TSH w podgrupie krewnych z dodatnimi przeciwciałami przeciwko antygenom wysp trzustkowych w porównaniu z podgrupą krewnych bez przeciwciał. Wyniki badań sugerują, że krewni, a w szczególności z obecnością przeciwciał przeciwko antygenom wysp trzustkowych, mogą być narażeni na większe ryzyko rozwoju w przyszłości nie tylko cukrzycy typu 1, ale także autoimmunizacyjnej choroby tarczycy oraz autoimmunizacyjnego zapalenia błony śluzowej żołądka.

Ostatni z cyklu artykuł, który ukazał się w *BioMed Research International* (2019) dotyczył oceny stężenia IL-15 i IL-6 u osób z noworozpoznaną cukrzycą autoimmunizacyjną, u ich krewnych pierwszego stopnia oraz u zdrowych osób z grupy kontrolnej, jak również przydatności w ocenie insulinooporności dwóch pośrednich jej wskaźników – HOMAIR

i eGDR. Znamienne wyższe stężenia IL-15, IL-6 i wskaźnika HOMAIR oraz znamienne niższe wartości eGDR u pacjentów z noworozpoznaną cukrzycą o podłożu autoimmunizacyjnym, sugerują niezależną od masy ciała rolę tych prozapalnych cytokin i insulinooporności w patogenezie cukrzycy typu 1 i LADA. Uzyskane wyniki wskazują, że IL-15 i IL-6 może być wykorzystana jako biomarker ryzyka cukrzycy o podłożu autoimmunizacyjnym, jak również, że insulinooporność może odgrywać rolę w stadium *prediabetes* oraz, że obie metody pomiaru insulinooporności - HOMAIR i eGDR - okazują się równie przydatne do obliczania insulinooporności w cukrzycy o podłożu autoimmunizacyjnym.

Recenzenci zgodnie podkreślili, że cykl prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego jest w pełni przemyślany, jednolity i wpisuje się w bardzo aktualny problem kliniczny, jakim jest poszukiwanie czynników odgrywających istotną rolę w patogenezie cukrzycy o podłożu autoimmunizacyjnym. Prof. dr hab. Jadwiga Słowińska-Srzednicka podkreśla istotny walor w badaniu zdrowej populacji krewnych pierwszego stopnia chorych z cukrzycą typu 1. Natomiast prof. dr hab. Jolanta Słowikowska-Hilczer przyznaje, że badania przeprowadzone przed habilitantkę wpisują się doskonale w aktualny trend tematyczny światowych badań nad identyfikacją czynników wpływających na występowanie chorób z autoagresji oraz poszukiwania metod wczesnego ich wykrywania i leczenia. Podkreśla również, że wyniki badań wnoszą nowe wartościowe elementy do wiedzy na temat chorób autoimmunizacyjnych, a w szczególności cukrzycy typu 1 oraz mają wielkie znaczenie praktyczne dla prewencji tych chorób. Prof. dr hab. Lilianna Majkowska zauważa, że cykl osiągnięć stanowi nowatorskie podejście do problemu insulinooporności, wynikającego najprawdopodobniej z toczących się procesów autoimmunizacyjnych, o których wiadomo, że prowadzą do uszkodzenia komórek beta i do rozwoju cukrzycy typu 1. Prof. dr hab. Elżbieta Bandurska-Stankiewicz podkreśla, że wspólnym tematem 4 prac było poszukiwanie i identyfikacja czynników wpływających na zahamowanie chorób z autoagresji, który to jest bardzo ważnym i aktualnym zadaniem współczesnej medycyny, a wyniki badań dr Katarzyny Siewko potwierdzają, że osoby ze zwiększonym ryzykiem mają większą predyspozycję do jej rozwoju, jak również innych chorób z autoagresji. Wobec dotychczasowego braku znanych możliwości terapeutycznych prewencji tych chorób, wydaje się zasadne wprowadzenie oznaczeń badanych przez Habilitantkę markerów immunologicznych i biochemicznych do rutynowej praktyki lekarskiej. Ponadto wyniki badań dr n. med. Katarzyny Siewko mogą być pomocne w rozwoju nowych skutecznych metod terapii, a dzięki temu do ochrony milionów ludzi na całym świecie przed poważnym uszczerbkiem na zdrowiu.

W podsumowaniu Recenzenci uznali, że w odniesieniu do kryteriów zawartych w ustawie, wyniki badań opisanych w pracach składających się na osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, a tym samym w pełni spełniają kryteria ustawowe przewidziane dla postępowania habilitacyjnego. Tym samym stwierdzają, że cykl publikacji przedstawiony przez dr n. med. Katarzynę Siewko stanowi zgodnie art. 219, ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Pozostały dorobek naukowy Habilitantki

Współczynnik wpływu IF pozostałego dorobku naukowego pani dr Katarzyny Siewko wynosi 59.916 (1940 pkt MNiSW). Obejmuje 40 publikacji, w tym 29 prac oryginalnych (17 prac z listy JCR oraz 12 prac poza listą JCR), 4 opisy przypadków (dwa opisy z listy JCR i dwa opisy przypadków opublikowanych w czasopismach spoza JCR), 7 prac poglądowych (jedna praca z JCR, 6 prac bez JCR), 1 opis przypadku w suplemencie czasopisma z JCR, 3 rozdziały w monografiach krajowych oraz 2 publikacje w badaniach wielośrodkowych. Wszystkie artykuły, które ukazały się w czasopismach z listy JCR opublikowano po uzyskaniu przez Habilitantkę stopnia doktora.

Badania realizowane były w ramach 41 projektów wewnętrznych i statutowych. Pani dr Katarzyna Siewko była i jest obecnie kierownikiem czterech projektów wewnętrznych i statutowych.

Tematyka prac z zakresu pozostałego dorobku naukowego obejmuje problematykę choroby Graves-Basedowa ze szczególnym uwzględnieniem orbitopatii tarczycowej, zróżnicowanych nowotworów tarczycy, choroby Hashimoto, wola guzkowego i innych zaburzeń funkcji tarczycy, etiopatogenezy, powikłań i leczenia cukrzycy oraz innych endokrynopatii.

Wszyscy Recenzenci zgodnie podkreślają fakt istotnej pracy naukowej Pani dr Katarzyny Siewko. Podkreślają duży dorobek naukowy Habilitantki, nie tylko w dziedzinie diabetologii, ale i endokrynologii oraz niezwykle istotną aktywność naukową poza jednostką macierzystą, jako głównego badacza lub współbadacza w 6 projektach ogólnopolskich, współpracę z Centrum Metabolomiki i Bioanalizy (CEMBRIO) CEU Uniwersytetu w San Pablo (Madryt/Hiszpania), jak również aktywny udział w przygotowywaniu kursów organizowanych przez EASD w 2005 roku w Kownie (Litwa) i 2006 we Wrocławiu.

Wniosek końcowy

W podsumowaniu Recenzenci zgodnie stwierdzają, że cykl czterech spójnych tematycznie publikacji pt. „Analiza wybranych czynników immunologicznych i biochemicznych u osób ze zwiększonym rodzinnym ryzykiem wystąpienia cukrzycy o podłożu autoimmunizacyjnym oraz noworozpoznaną cukrzycą typu 1 i LADA” będących podstawą ubiegania się dr Katarzyny Siewko o stopień doktora habilitowanego świadczy o dużej znajomości tematu, a wyżej wymienione prace stanowią istotny wkład w polską naukę w dziedzinie diabetologii. Podkreślają, że dorobek naukowy, działalność dydaktyczna oraz organizacyjna, a także zaangażowanie jako konsultanta wojewódzkiego w problemy regionu wskazują na dużą dojrzałość naukową Habilitantki, nowoczesny warsztat badawczy i niezwykle zdolności organizacyjne.

Wszyscy Recenzenci z głębokim przekonaniem przychylają się do wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu dr med. Katarzyny Siewko. Stwierdzają, że Kandydatka w pełni spełnia wymagania w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne na podstawie art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.). Na podstawie dokumentacji przedstawionej przez Senat Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku wyrażają pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Katarzynie Siewko stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

W imieniu Komisji

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Jędrzej Antosiewicz

Sekretarz Komisji

dr hab. Jarosław Daniluk